
Helleke van den Braber en Rocco Huetling

Mecenaat in de metal

Zangeres Charlotte Wessels:

‘Dankzij de steun van mijn fans gaan nu werkelijk alle remmen los’

Zangeres Charlotte Wessels was vijftien jaar lang de frontvrouw van de internationaal succesvolle symfonische metalband Delain; de band viel begin 2021 uiteen. De band vond een weldoener in ‘metalmecenas’ Robert Korstanje, de man achter het Nijmeegse metal-festival Fortarock. Met Delain bouwde Wessels een grote en loyale fanbase op. Met haar fans onderhoudt ze via sociale media een intensief contact. Sinds maart 2020 is ze actief op het fanfundingsplatform Patreon. Daar biedt Wessels haar fans de kans haar solowerk via een maandelijks lidmaatschap duurzaam te ondersteunen.

A Is voormalig frontvrouw van de metalband Delain heb je veel ervaring met popmecenaat. De afgelopen vijftien jaar werd de band gesteund door 'metalmecenas' Robert Korstanje. We kennen de familie Korstanje vooral als de geldschieters en organisatoren van het Nijmeegse metalfestival Fortarock. Over hun privésteun aan bands is minder bekend. Hoe is die geefrelatie ontstaan?

Onze relatie met de familie Korstanje is ontstaan vanuit een persoonlijke ontmoeting toen we door ze werden geboekt voor een privéconcert. Ze hadden oprechte interesse in wat we deden en wilden vanuit die gedachte graag dichterbij de band komen. Dat we met hen zo'n langdurige samenwerking hebben kunnen aangaan komt omdat het hele uitzonderlijke mensen zijn. De Korstanjes zijn liefhebbers. Hun hart zit in de metal. Ze bleken bereid zich zonder specifiek belang voor langere tijd aan ons te binden.

Welke gevolgen had die uitwisseling voor de band?

Die gaf ons groei en autonomie als band, maar ook een extra verantwoordelijkheid, omdat we

heel direct wisten waar het geld vandaan kwam. Ze verwachtten natuurlijk wel dat we de samenwerking met Fortarock op een zo goed mogelijke manier uitdroegen, en dat we op de juiste momenten hun naam noemden. Goede communicatie naar buiten toe is heel belangrijk, dat is wel iets wat we hebben moeten leren. Maar creatief-inhoudelijk gezien hadden ze geen enkele verwachting of bemoeienis. En hun steun gaf ons een enorme vrijheid. We konden dankzij hun geld bijvoorbeeld op tour gaan zonder dat we daarvoor bij ons label hoefden aan te kloppen.

En inmiddels heb je ook met je fans een geefrelatie opgebouwd?

Ja, ik heb sinds mei 2020 via het *fanfundings*-platform Patreon 870 patrons aan me weten te binden. Zij hebben zich via dit platform geabonneerd op mijn werk en geven me elke maand een donatie. Dat succes had ik zelf eigenlijk niet verwacht. Toen ik eenmaal de sprong had gewaagd ging het erg goed, en bleek het ook erg leuk. Mijn gevers ondersteunen mijn eigen werk, maar zijn grotendeels Delain-fans – ik denk ook wel dat het belangrijk is dat je al een *following* hebt opgebouwd.

Charlotte Wessels
© Charlotte Wessels

Waarom aarzelde je over die stap?

Ik heb heel lang getwijfeld, zeker toen corona om de hoek kwam kijken. Veel mensen hebben het hierdoor financieel zwaarder. Het is toch een rare tijd om geld te gaan vragen. Maar wat bleek: uit de reacties die ik op het Patreon-platform krijg blijkt dat mensen heel dankbaar zijn dat ze kunnen supporten. Ze zijn oprecht blij om op deze manier bij te kunnen dragen aan het voortbestaan van hun favoriete artiest, en het geld direct bij mij te laten belanden, zonder tussenkomst van een label of promotor. *Cut out the middleman*: dit verdienmodel is veel transparanter. Ik voel me comfortabel bij de verantwoordelijkheden die de relatie met zich meebrengt. Ik zoek altijd al graag verbinding met de afnemers van mijn muziek. En als ik die verbinding met mijn fans en luisteraars toch al zo voel vanuit mezelf, dan maak ik die onderlinge band via Patreon graag zichtbaar. *Let's make it official!* Wat dat betreft voel ik me ook erg op mijn plek in de metal, een subcultuur die van nature al heel trouw en hecht is.

Zie jij je relatie met je gevers als wederkerig?

Ik denk heel goed na over wat ik mijn gevers teruggeef. Ik wil ze bewust meer bieden dan alleen een leuke backstagefoto of zo. Ik wil ze iets teruggeven dat waarde heeft en dat iets voor hen én voor mij betekent. Daarom plaats ik mijn muziek exclusief op Patreon: alleen daar is mijn nieuwe werk te vinden. Mijn gevers weten dat zij altijd de eersten – en soms de enigen – zullen zijn die het horen. Sommige patrons doneren maandelijks hoge bedragen, en met hen doe ik altijd een *skypeje*. Om te weten wie ik voor me heb en waarom ze me in godsnaam steunen. Maar ook om te benadrukken dat wat ze nu geven echt heel veel is, en dat ze geen enkele druk hoeven te voelen om op een gegeven moment minder te geven. Ze weten dat als onze relatie voor hen niet meer als gelijkwaardig of wederkerig voelt, het ook oké is om te stoppen. Dan was het leuk zolang het duurde. Dat geeft zoveel rust en vrijheid: als ze blijven, betekent dat dus dat ze het tof vinden wat ik doe. Door die aanmoediging gaan voor mij nu muzikaal werkelijk alle remmen los. De bevestiging die ik van deze besloten community krijg is heel waardevol. Het is directer, en daardoor erg belonend. Het is het soort community waarvoor ik graag aan het werk ga.

Ben je niet bang dat ze meer van je willen krijgen dan je kunt geven?

Als mijn label eisen aan ons stelt waar ik niet achter sta, voelt dat wel als een te grote inmenging. Maar tegenover mijn fans voel ik het niet zo. Wat ze me vertellen is dat ze helemaal niet willen bepalen wat ik doe. Ik krijg constant feedback en ik hoor het ook als ze het wat minder vinden, maar dat ik gewoon mijn eigen gang ga is nou juist wat ze zo leuk vinden. Wat helpt is dat we op dezelfde golflengte zitten – dat is voor mij een hele geruststellende gedachte. De fans geven met zijn allen, de Korstanjes individueel, dus het zijn natuurlijk twee heel verschillende vormen van patronage, maar net als de Korstanjes zijn ook mijn gevers echte liefhebbers. ●